

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Pînzari Maxim xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 19.06.2017 – 21.01.2019;
2. Instanța de apel : 20.02.2020 – 11.03.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 03.06.2020 – 09.09.2020.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 ianuarie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Pînzari Maxim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Babinscaia Olga), fiindu-i aplicată pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Catan Vitalie), fiindu-i aplicată pedeapsa de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Pînzari Maxim i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 300 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin aplicarea prevederilor art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării lui Pînzari Maxim în arest preventiv de la 27.12.2018 pînă la 21.01.2019, adică 26 zile, calculîndu-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, ce ar constitui 104 ore muncă neremunerată, s-a inclus în termenul

muncii neremunerate în folosul comunității, și s-a stabilit lui Pînzari Maxim pentru executare pedeapsa de 196 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, a fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Babinscaia Olga, fiind dispusă încasarea de la Pînzari Maxim în beneficiul lui Babinscaia Olga suma de 1500 lei cu titlu de prejudiciu material.

La fel, prin sentință a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pînzari Maxim la 11.05.2017 în perioada de timp a orelor 20:00-21:00, acționând în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de automobilul de model „Renault Clio” xxxxx, parcat în xxxxx, ce aparține lui Babinscaia Olga, a pătruns în interior, de unde a sustras pe ascuns o geantă de culoare neagră în sumă de 400 lei, în care se afla permisul de conducere, buletinul de identitate, cardul bancar și bani în sumă de 1500 lei, cauzându-i ultimei daune în proporții considerabile în sumă totală de 1900 lei.

Tot Pînzari Maxim, la data de 14.01.2018, aproximativ la ora 01:00, a pătruns în apartamentul xxxxx, care îi aparține lui Catan Vitalie, de unde a sustras pe ascuns de pe masa din bucătărie, un laptop de model „Dell” de culoare neagră la prețul de 6000 lei, cauzându-i părții vătămate Catan Vitalie prejudiciu material considerabil.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Pînzari Maxim pe ambele episoade în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pînzari Maxim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal pe ambele episoade și să-i fie aplicată o pedeapsă de 1 an închisoare pentru fiecare infracțiune. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, lui Pînzari Maxim să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul de pedeapsă, perioada din 27.12.2018 până la 21.01.2019 în care inculpatul s-a aflat în arest preventiv. Totodată, să fie admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Babinscaia Olga, cu încasarea în beneficiul acesteia de la inculpat, prejudiciul nerecuperat în sumă de 1500 lei.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- la aplicarea pedepsei, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 67 alin. (2) Cod penal, care stipulează că munca neremunerată în folosul comunității se stabilește pe un termen de la 60 la 240 de ore și este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii,

la solicitarea sau la acordul acestuia - până la 8 ore pe zi, stabilindu-i o pedeapsă în afară limitelor prevăzute, adică în mărime de 300 ore;

- aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este o pedeapsă blândă pentru inculpat și nu-și va atinge scopul, ținând cont de comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei, și anume că nu se prezenta în ședințele de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării, ce a condiționat tergiversarea examinării cauzei, nu a întreprins măsuri în vederea recuperării prejudiciului părții vătămate Babinscaia Olga și nu va executa pedeapsa stabilită. Astfel, în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare;

- prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă vădit neproportională celor comise de către acesta și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- reieșind din circumstanțele cauzei și ținând cont de scopul pedepsei penale, inculpatul Pînzari Maxim nu poate fi reeducat fără aplicarea unei pedepse mai aspre.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pînzari Maxim a fost considerat condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹Cod de procedură penală, în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Pînzari Maxim, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect a stabilit privind vinovăția inculpatului Pînzari Maxim în faptele incriminate, făcând o încadrare justă a acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Ce ține de pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de modul de comitere a infracțiunilor, mijloacele

folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia, în rezultat stabilindu-i o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă.

În continuare, instanța de apel a indicat că la stabilirea pedepsei ține cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, cum ar fi săvârșirea infracțiunilor mai puțin grave, cu intenție, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 27.01.2011 în baza art.187 alin. (2), 208 alin. (1) Cod penal la 3 ani 3 luni închisoare, iar prin art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea reală a pedepsei cu închisoarea cu aplicarea termenului de probă de 2 ani, antecedente penale fiind stinse (f.d.32), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 42, 42a), totodată personalitatea acestuia poate fi caracterizată și prin cazierul contravențional conform căruia acesta a fost sancționat de mai multe ori (f.d.43), prezența circumstanței agravante - comiterea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea infracțiunilor similare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că circumstanțele indicate supra, justifică aplicarea în privința inculpatului Pînzari Maxim a unei pedepse sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a atestat că este posibilă aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia cu stabilirea perioadei de probațiune prevăzute de art. 90 Cod penal, și că prin stabilirea acestei pedepse se va aduce la reeducarea inculpatului, nefiind reținută necesitatea izolării de societate, cu acordarea acestuia a încă o șansă de a se reintegra în societate, pedeapsă pe care este echitabilă și proporțională cu faptele ilicite constatate și reținute în sarcina ultimului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de modul de comitere a infracțiunilor, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de

sănătate, situația familială și socială a acestuia, în rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă;

- la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului Pînzari Maxim instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului cum ar fi săvârșirea infracțiunilor mai puțin grave, cu intenție, de persoana vinovatului care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 27.01.2011 în baza art. 187 alin. (2), 208 alin. (1) Cod penal la 3 ani 3 luni închisoare, iar prin art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea reală a pedepsei cu închisoarea cu aplicarea termenului de probă de 2 ani, anterioare penale fiind stinse (f.d. 32), la evidența medicilor psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 42, 42a), totodată personalitatea acestuia poate fi caracterizată și prin cazierul contravențional conform căruia acesta a fost sancționat de mai multe ori (f.d.43), circumstanța agravantă - comiterea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea infracțiunilor similare;

- deși inculpatul Pînzari Maxim s-a căit de infracțiunile comise și a solicitat examinarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, comportamentul negativ a acestuia în societate, față de bunurile altei persoane, ignorarea totală de către acesta a respectului față de instanțele de judecată, examinarea cauzei penale și apelului procurorului fiind posibilă doar după aplicarea față de el a măsurii preventive-arestul preventiv, indică asupra faptului că, pedeapsa aplicată acestuia cu stabilirea termenului de probă inevitabil va duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se atestă, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința criticilor recurentului, precum că instanța de apel nu a ținut cont la aplicarea pedepsei de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate, or instanța de apel în decizia sa și-a argumentat detaliat soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care corect, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a aplicat inculpatului Pînzari Maxim o pedeapsă echitabilă de 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Totodată, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la adoptarea acestei soluții a ținut cont de circumstanțele particulare ale cauzei și cele enumerate de procuror în recursul său (f.d. f.d. 198, vol. I), cărora le-a dat o apreciere obiectivă proprie, având în vedere prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, ce stipulează că – „*instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*”, mai mult că în speță, inculpatul Pînzari Maxim a conștientizat gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care sunt mai puțin grave, și-a recunoscut vinovăția, nu s-a eschivat cu rea-credință de la răspundere penală, s-a căit de cele comise, are antecedente penale stinse, precum și că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal conchide, că astfel instanța de apel nu a admis careva erori de fapt sau de drept la judecarea cauzei, iar alegațiile invocate de recurent constituie opinia și aprecierea subiectivă a acestuia a circumstanțelor speței și a persoanei inculpatului luate în considerare de instanță la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în speță, poziție a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel și-a argumentat suficient de detaliat soluția în speță, dând apreciere certă tuturor circumstanțelor invocate.

Colegiul penal atestă că instanța de apel just a adoptat soluția în cauză, or, totodată s-a pus în balanță și faptul că tragerea la răspundere penală, precum și o pedeapsă prea aspră, cu executarea acesteia generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce, în circumstanțele particulare ale speței deferită judecării poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar în speță, încrederea oferită inculpatului, îi oferă o șansă nouă de a se reintegra în societate.

În acest context, Colegiul penal consideră relevant de menționat că CtEDO în jurisprudența sa s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de

libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108)

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale (f.d. 198-199, vol. I), descrisă și la pct. 4.1. a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de Colegiul penal, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Pînzari Maxim xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie